

ת"ד 3680/11/15 - מדינת ישראל נגד רומי דורון נסט

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 יוני 2017

ת"ד 3680-11-15 מדינת ישראל נ' דורון נסט

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

רומי דורון נסט
ע"י ב"כ עו"ד גולן

נאשמת

הכרעת - דין

מחמת הספק - הנאשמת מזוכת.

בעקבות אירוע תאונתי הוגש כלפי הנאשמת כתב אישום המייחס לה עבירות של סטיה מקו הנסיעה ונהיגה בחוסר זהירות.

בפרק העובדות אשר בכתב האישום נטען כי הנאשמת נהגה בת"א ברכב ג'יפ איסוזו ברחוב שוקן מדרום לצפון והתקרבה לצומת עם רחוב בר יוחאי.

כבר בשלב זה של הכרעת הדין אציין כי מצאתי שניכר שהתביעה נקלעה לטעות בניסוח כתב האישום בציון כיוון הנסיעה של הנאשמת ברחוב שוקן וכי עפ"י כל אשר הובא בפני מדובר היה בנסיעה ברחוב שוקן מצפון לדרום ולא מדרום לצפון. (ראה לעניין זה את תרשים הבוחן וגם את עדויות המעורבים).

לציון כי טעות זו של המאשימה בתיאור העובדות בכתב האישום לא תוקנה.

לא התבקש תיקונה ע"י המאשימה, ואף ההגנה לא העירה דבר בעניין זה.

עם זאת יובהר כי לא על בסיס טעות זו אשר בכתב האישום נשענת הכרעת הדין.

בהמשך נטען בפרק העובדות אשר בכתב האישום כי אותה שעה נהג רוכב אופנוע מעורב במקום הנ"ל בכיוון נסיעת הנאשמת ומימינה וכי הנאשמת נהגה בחוסר זהירות, לא נתנה תשומת לב לדרך סתה ימינה מכיוון נסיעתה אל עבר האופנוע ופגעה בו.

נטען בהמשך לכך בכתב האישום כי כתוצאה מהתאונה הנ"ל נחבל רוכב האופנוע חבלה של ממש בדמות שברים בצלעות ואושפז, וכי גם ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת באמצעות בא כוחה במיוחס לה .

הנאשמת הודתה בנהיגה במקום וגם הודתה בתוצאת התאונה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

מר נועם טארשאנדגן (ע.ת.1) עד ראיה.

מר שלומי סלים מועלם (ע.ת.2) שהינו רוכב האופנוע המעורב.

השוטר מר אלכסנדר גילגורט (ע.ת.3).

לבקשת התביעה ובהסכמה הוגשו הראיות הבאות:

תע"צ, תרשים וסקיצה שנערכו ע"י בוחן התנועה המשטרתי מר דן בירס (סומנו ת/1).

דו"ח פעולה שערך ע.ת.3 השוטר מר אלכסנדר גילגורט (סומן ת/2).

תעודה רפואית ע"ש רוכב האופנוע המעורב מביה"ח שיבא (סומנה ת/3).

הודעה במשטרה שנגבתה תחת אזהרה מהנאשמת (סומנה ת/4).

חוות דעת שמאי של הרכב בו נהגה הנאשמת, אשר הנאשמת הגישה למשטרה (סומנה ת/5).

מטעם ההגנה העידו העדות הבאות:

הנאשמת, הגב' רומי נסט (ע.ה.1).

אמא של הנאשמת, הגברת לימור נסט (ע.ה.2).

לבקשת ההגנה, ובהסכמה, הוגשו 2 הודעות שמסר רוכב האופנוע המעורב במשטרה אף הוא תחת אזהרה(סומנו נ/1, נ/2).

התביעה סיכמה בע"פ כבקשתה, וההגנה סיכמה בכתב כבקשתה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות ולעדויות שהובאו בפני בפרשה זו היא כי אין במה שמצוי בפני כדי להכריע ולקבוע

ברמה שמעבר לספק סביר, כנדרש בפלילים, את אשר יוחס לנאשמת בכתב האישום וכי לפיכך, ומחמת הספק, דין הנאשמת לזיכוי.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

בתיק זה לא נעשתה כל עבודת בוחנות משטרתית בסמוך לאחר האירוע, ולמעט סימנים על מכוניתה של הנאשמת אין ממצאים פורנזים. (כגון סימון מיקום עצירת רכבה).

באשר לסימנים על מכוניתה של הנאשמת אין בידי חוות דעת מטעם צד מן הצדדים בתיק זה אשר תדגים כי הנזקים שנמצאו מתיישבים בהכרח רק עם תזה בדבר סטיית הנאשמת עם מכוניתה מנתיבה (כטענת התביעה), להבדיל מתזה בדבר סטיית רוכב האופנוע עם אופנועו מנתיבו (כטענת ההגנה).

ובמילים אחרות: אין במה שהובא בפני בדבר מיקום הנזקים ברכב הנאשמת כדי ללמד בדרך של מומחיות למשל על כיוון הנזקים כאינדיקציה לגבי מי סטה לכיוונו של מי, לזווית הסטיה ולו המשוערת, וכיוצ"ב.

באשר למיקום רכבה של הנאשמת לאחר התאונה, ואף בעקבות עדויות שלא אוכל לשלול בדבר הזתו, אין בידי לקבוע ברמת ההחלטיות הנדרשת כי כך היה המיקום (כטענת התביעה) ולא אחר (כטענת ההגנה).

נותרתי איפוא עם עדויות לצרכי הכרעה.

באשר לעדותה של אמה של הנאשמת הרי שזו לא מסייעת כלל וכלל לשפוך אור על האופן שבו התרחשה התאונה שכן העדה הנ"ל כלל לא נכחה באירוע אלא הגיעה למקום מביתה שברמה"ש לכשנודע לה שהתרחשה תאונה.

באשר לעדותו של האזרח, עד התביעה מספר 1, ניכר, עפ"י עדותו, כי הוא היפנה את מבטו לאירוע רק כאשר לדבריו שמע את "בום" ורק אז הסתכל.

עד זה הודה בהגינותו כי "את הסטיה לא ראיתי". (עמ' 7 שורה 11 לפרוטוקול).

אכן, העד הנ"ל שב ותיאר כי ראה שהנאשמת לדבריו "חתכה" עם רכבה, אך כאמור הכיר בכך שחלף פרק זמן, ולו קצר מאד, בין ה"בום" ששמע לבין עיתוי הפניית מבטו לעבר האירוע.

אף למדתי שהפניה אל העד הנ"ל למסור עדות נעשתה במרחק זמן רב של כחודש ימים לאחר האירוע (ראה נא לענין זה את המצוי בעמ' 7 שורה 20 לפרוטוקול).

משנדרש אני לבחון שאלת עמידת המאשימה בנטל הוכחה ברמה של מעבר לספק סביר, ומשלמעשה זוהי עדות יחידה

של עד ראייה שאיננו מעורב , אך היא באה בחלוף זמן רב מיום ההתרחשות וכאשר מתקיים פער זמן, ולו קצר, בין האימפקט לבין ההתבוננות של העד, אני מוצא קושי להשתית הרשעה נטולת ספק על אך ורק בסיס זה.

וכאן אני מגיע לעדויות של רוכב האופנוע המעורב מחד, ושל הנאשמת כמעורבת מאידך, ובין שתי אלה אודה על האמת כי מתקשה אני להכריע.

בהתרשמות ישירה מעדויות המעורבים לא מצאתי כי יש בידי היכולת להכריע כי עדותו של האחד/האחת ניכרת כמהימנה מעדותו של האחר/האחרת.

במצב דברים שכזה דין הוא שנאשם או נאשמת העומדים לדין פלילי יהנו מן הספק.

מדובר למעשה בגירסת אזרח מול גירסת אזרחית (רוכב האופנוע מחד והנאשמת מאידך) ושניהם מעורבים שהינם בעלי ענין מטבעם.

אינני מתעלם מכך שעדות ע.ת.1 אכן תומכת בעדות רוכב האופנוע ואולם בנסיבות שתארתי (חלוף הזמן הרב ממועד האירוע ועד מסירת הגירסה ונסיבות התצפית שתוארו) וכאשר אין גם לי אינדיקציה פורנזית שתתמוך באופן מספק בדבר מי מהמעורבים סטה לכיוונו של מי ובאיזה שלב הוזז רכב הנאשמת, נותר ספק העולה כדי סביר.

היבט נוסף אשר דומני כי ראוי שאתן עליו את הדעת (אף שניכר שההגנה והתביעה לא עשו כן) הינו הדבר הבא:

מעדותו של רוכב האופנוע בנ/1 עולה כי לדבריו מהירות נסיעתו במקום האירוע היתה לדבריו " 50 קמ"ש לערך". (דבריו בשורה 14 לנ/1).

מבלי להביע עמדה אודות מידת ההתאמה של מהירות זו בהתקרב ובתוך צומת אציין כי עולה עוד מגירסת רוכב האופנוע כי לדבריו הנאשמת חלפה על פניו עם רכבה שלה (ציטוט) : "שם שני נתיבים, אני בנתיב הימני והג'יפ בנתיב השמאלי. הג'יפ חלף על פני ויש פניה לרחוב בר יוחאי ופתאום החליטה לקחת ימינה לרחוב והיא לקחה אותי איתה בפניה ". (עמ' 10 שורות 14-17 לעדותו). (ההדגשה איננה במקור).

עולה לכאורה אם כך מדבריו רוכב האופנוע כי הנאשמת , לדבריו, נעה במהירות אשר עולה על 50 קמ"ש (שהרי כאמור, לדבריו הוא רכב במהירות של כ - 50 קמ"ש ואילו היא חלפה על פניו משמאל).

רוכב האופנוע ציין עוד בהודעתו נ/1 כי הנאשמת פנתה ימינה " בתוך הצומת במקביל לאי התנועה הקטן ברחוב בר יוחאי" (נ/1 שורות 52-56).

בנ/2 ציין רוכב האופנוע כי הנאשמת " פנתה ימינה לרחוב בר יוחאי" וכי עצרה את מכוניתה " בתוך בר יוחאי". (נ/2 שורות 16 ו - 23).

רוכב האופנוע לא מתאר האטה של הנאשמת והמשמעות הלכאורית העולה מהנתונים שהוא מפרט כאמור לעיל הינה

שעלה לכאורה, לפי דברי רוכב האופנוע, בידי הנאשמת לבצע שם פניה חדה ימינה עם הג'יפ במהירות של יותר מ - 50 קמ"ש ואף להספיק לעצור במיקום שתואר.

מטבע הדברים, ומשלא היפנו באי כוח הצדדים לרוכב האופנוע בעדותו בבית המשפט כל שאלה בנושא זה, נמנעה מרוכב האופנוע היכולת להגיב לדברים ולפיקך אני נוקט זהירות רבה מאד עת אני אומר, בעקבות דברים אחרונים אלה, שלא הוצגו בפני ראיות בשאלת מידת יכולתו של הג'יפ הנ"ל לבצע שם את הפניה הנ"ל ימינה באם, כשיטת רוכב האופנוע, נע שם הג'יפ במהירות של אף יותר מ - 50 קמ"ש.

לשיטת ההגנה, רוכב האופנוע ביצע שם במקום האירוע עקיפה מימין.

אף זאת אין בידי מנגד לקבוע.

כך או כך כאמור, וכפי שכבר ציינתי והדגשתי לעיל - אין בידי די כלים בתיק זה כדי להעדיף במובהק גירסה אחת על פני רעותה.

לפיכך, מחמת הספק, מזוכת אם כך הנאשמת מן העבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 11/6/17, במעמד הצדדים